

nisters brug af ordningen, er det godt, og så vil vi støtte lovforslaget.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Også i Det Radikale Venstre kan vi støtte lovforslaget. Vi betragter det som en ren teknisk ændring, kan man næsten sige, som forbedrer pensionisternes mulighed for at få tilskud til energibesparelser, og netop energibesparelserne er vigtige, hvis vi på nogen måde skal nå de målsætninger, vi har i »Energi 2000« og »Energi 21«.

Man kan sige, at der er to måder, vi kan opfylde vore målsætninger på energiområdet på: den ene er ved at sætte mere på vedvarende energi, og den anden er ved at spare mere på den energi, som bliver produceret. Det er i det lys, vi mener, at lovforslag nr. L 69 skal ses.

Kim Behnke (FP):

Lad mig starte med at fastslå, at de tilskudsordninger, som lovforslaget omhandler, er nogle ordninger, som Fremskridtspartiet i sin tid stemte imod, da de blev etableret, og vi mener fortsat, at tilskudsordningerne er noget skidt.

Der er fra flere sider gjort opmærksom på, at det jo ikke handler om, hvorvidt tilskudsordningerne skal afskaffes eller skal fortsætte, men om, at når de nu er her, skal de forvaltes på en mere hensigtsmæssig måde.

Hvis vi kigger på en del af indholdet, er det for det første sådan, at Finansministeriet har anbefalet, at man får præciseret hjemmelspørgsmål i en række udstedte bekendtgørelser. Netop i betragtning af, at der er tale om en løftet pegefing fra Finansministeriet om, at hjemmelspørgsmålene har været uklare, synes vi i Fremskridtspartiet præcis som fru Eva Møller fra Det Konservative Folkeparti, det er lidt for tyndt, at det eneste svar, ministeren har med hensyn til at udrede hjemmelspørgsmål, er at give sig selv bemyndigelse til at træffe de forskellige afgørelser. Kigger man på forslagens punkt 6, indeholder alene det ikke mindre end fire bemyndigelser til ministeren. Det er altså det eneste svar, man har i ministeriet, og det synes vi er lidt fattigt.

Og hvorfor kan man ikke skrive præcist i loven, hvordan tingene skal være? Den tendens til, at man altid bare skriver, at ministeren fastsætter nærmere regler, er jo medvirkende til, at folk ude omkring i landet har svært ved at forstå, hvordan reglerne er, fordi de aldrig ved, hvornår ministeren laver en ny lovbekendt-

gørelse eller en ny cirkulæreskrivelse. Derfor synes vi faktisk, at man burde bruge anledningen til at slippe af med nogle af de bemyndigelser, nu hvor Finansministeriet har gjort opmærksom på, at hjemmelspørgsmålene er uklare.

Med hensyn til det spørgsmål, om man er i stand til at indhente det tilskud, man er berettiget til, hvis et stykke arbejde er sat i gang, er det vores opfattelse, at den lidt hovne og bureaukratiske måde, myndighederne har opført sig på over for folk – når det er fastholdt, at hvis folk ikke kan vente, til bureaukratiet har gået sin gang, kan de helt slippe for at få nogle tilskud – kan man ikke være bekendt. Ganske mange borgere er i den situation, at det kan være et spørgsmål om at vælge tilbudet fra håndværkeren og komme i gang, inden der kommer vinter med sne og den slags, og derfor kan folk måske nogle gange ikke vente på, at bureaukratiet tager sig sammen til at afgøre, om de kan få tilskud til eksempelvis termoruder, eller hvad det nu kan være. I den henseende er det vores opfattelse, at forslaget er hensigtsmæssigt, når det gælder om at få de forhold ændret.

Så er der spørgsmålet om pensionisterne, og her kan man godt undre sig over, at man i sin tid lavede bestemmelsen om, at det kun skulle gælde for bygninger, der var opført før februar 1979. Det skyldtes selvfølgelig nok, at man havde en forventning om, at det præcis var i de bygninger, der var størst behov for at få energiforbedringer og isoleringer og den slags; men som tiden er gået, viser det sig, at meget af det byggeri, der er opført efter den 1. februar 1979, så sandelig godt kunne trænge til at blive efterisoleret. Men mange pensionister er jo i den situation, at de har ikke midlerne til selv at finansiere det, og derfor kan det såmænd være fornuftigt nok, at man nu åbner for den mulighed.

Men Fremskridtspartiets oprindelige udgangspunkt er uændret. Det er en uskik, at vi giver så mange tilskud til forskellige former for energiforbedringer osv. Det var meget nemmere, om man lod folk selv beholde pengene, og at de ikke skulle betale så meget i skat, for så havde folk nemlig også råd til selv at foretage de investeringer. Der er jo ingen i Danmark, der er i tvivl om, at det er en god idé at spare på energien, uanset om man er ung eller gammel.